

Тадићев режим је предао Ратка Младића: да ли ће Србији бити исплаћена кесица сребрњака?

У Србији се 26. маја 2011. десио догађај, без преувеличавања, глобалних сразмера. Догађај који ће неизбежно да остави радикалне последице по цео српски народ, балканску регију, Европу, па и цео свет. У 11,00 у току заједничке акције Безбедоносно-информативне агенције (БИА, аналог FBI) и Службе за откривање ратних злочина у селу Лазарево (код Зрењанина) ухапшен је генерал Ратко Младић. Одмах се догодио врло важан моменат: о хапшењу генерала Младића први су саопштили не српски, него *хрватски* медији – интернет-портал Business.hr. на бази информације коју је пренео магазин „Актуал“ (оба извора припадају истој компанији). Без обзира на то, хрватске новине „Јутарњи лист“ оспоравају предност у публикавању информације о хапшењу генерала Младића.

Ратко Младић се није представљао као неко други и одмах је рекао да је он, није мењао своју спољашност и није користио туђа документа (мада је у почетку било објављено да су при хапшењу код њега нађени документи на име Милорада Комадића. Доцније је министар за унутрашње послове Србије Ивица Дачић ту информацију негирао. Испоставило се да је генерал код себе имао своју личну карту, мада неважећу). Оно што чуди је то, да се ухапшени Р. Младић налазио у кући свог рођака који је, по речима његових комшија, и сам живео у крајње лошим материјалним условима тако да није имао могућности да крије човека кога је ловио, без претеривања, цео свет, а акције српских специјалних служби на потрази за генералом се нису прекидале ни на дан од тренутка када је Трибунал из Хага подигао против њега оптужницу.

Према речима Ивице Дачића прво што је Младић изговорио при хапшењу било је „Честитам, нашли сте онога кога сте тражили.“ Увече 26. маја, у складу са процедуром, истражни судија је покушао да саслуша Младића, али је морао да прекине због лошег психофизичког стања генерала. Адвокат породице Младић, Милош Шаљић, каже да је Р.Младић имао три можада удара и два инфаркта, да му је десна рука парализована и

да постоје подаци да му отказују бубрези. Све у свему, Шаљић тврди да се генерал Младић налази у „најтежем психофизичком стању, да се губи, говори без смисла, тј. да се ради о промени личности. Шаљић каже да Младић

није могао да да чак ни личне податке, већ да је само изјавио да не признаје Хашки трибунал. Син и супруга генерала, који су ујутро 27. маја посетили генерала, били су врло потресени због стања у коме се он налазио. Они захтевају да се именује лекарска комисија, али само од лекара из Русије, као и да генерал буде смештен на Војно-медицинску академију.

Без обзира на то, саслушање је 27. маја настављено. Пре тога је Младића прегледало пет лекара београдског Окружног затвора који су одлучили да генерал може да учествује у наведеном судском поступку. Тужилац за ратне злочине Владимир Вукчевић је цинично констатовао да је „најважније да он (Младић – А.Ф.) све разуме“. [\[1\]](#)

Хапшењем Младића српски народ је остао шокиран и затечен. Истог дана, 26. маја, у Београду је дошло до неорганизованих протеста који, међутим, нису били масовни. У њима су углавном учествовали сасвим млади људи – они, који нису могли да учествују у етно-конфесионалним ратовима на постјугословенском простору и који су расли у атмосфери најјаче прозападне пропаганде, која је газила српску историју, културу, духовност и националну самосвест. Али без обзира на напоре ове последње, на улицама Београда и Новог Сада су протествовали млади – студенти и ђаци који су, опкољени кордонима полиције, певали старе српске песме о Косову. Полиција је била под пуном ратном спремом, и при најмањој претњи да може да дође до јачања емоционалног набоја, за степен већег него што је био, она је вешто уклањала незадовољне, пресекала демонстранте и терала их да се помере са места окупљања. Најшири протести су били у Републици Српској, у Бања Луци. Тамо је у центру постављен транспарент „Крило је сломљено, али се ми сећамо његовог ратног лета“. Протести су се заваљали и по другим градовима РС и БиХ.

Читаве ноћи 26. на 27. мај српска ТВ, углавном прозападни Б92, преносила је емисије о Младићу. Осим расположења тријумфа због „ослобођења Србије од тешког јарма“ јасно су звучале и оптужбе упућене Русији и позиви да се земља ослободи „историјски

погрешних русофилских заблуда“. Медијска хистерија која се шири Балканом „у истом пакету“ садржи и антисрпске, и антируске ударце. И Русија мора да буде спремна на ситуацију када ће, независно од тога да ли је и она учествовала или није у „сакривању“ Младића, западна пропагандна машина распетљавати везу „преступа (геноцид Младића = злочини Срба = саучествовање Русије)“. Глобалистичка пропагандна снага ће, овако или онако, покушати да „закачи“ Русију, а то ће већ постати база за неке следеће кораке. Предаја Р.Младића је нова карика у ланцу обрачуна глобалистичке елите са националним лидерима – убијеним, свргнутим, онима које држе у затвору и који су предвиђени за „клање“ – са С.Милошевићем, М.Бабићем, В.Шешељем, С.Хусеином, М.Гадафијем, Б.Асадом, А.Лукашенко, Х.Мубараком, Л.Гбагбо... списак није коначан.

Главни тужилац трибунала у Хагу Серж Брамерц већ има спреман сценарио процеса: прво, кроз неколико дана, Р.Младић треба да буде у МТБЈ и најкасније 48 сати после тога (?) да се појави пред судијом Трибунала. Друго, процеси против Караџића и Младића треба да буду обједињени, како би им „заједно судили“. Правни аспекти, права човека, онако како су прихваћени у пракси Трибунала, као и елементарна логика и здрав разум, недостају. Брамерц предлаже да се процеси обједине без обзира што је Караџић у Трибуналу већ три године, и до почетка процеса Младићу он треба да чека бар неколико месеци. Отворено понижавајуће звуче и Брамерцове речи да ће у затвору Трибунала Младић добити „сву потребну медицинску помоћ“.

У вези са тим потсећамо на ситуацију са вођом Српске радикалне странке (једине на Балкану проруски и антиглобалистички оријентисане), Војиславом Шешељем. Оптужница против њега је у потпуности разбијена. Међутим, Шешељ се још увек налази у затвору - то је чињеница коју Трибунал покушава да сакрије сада већ трећом (?) правно неодрживом оптужбом за непоштовање суда, као што је чињеница да Трибунал према њему користи мучење тако што га незаконито лишава слободе. У Трибуналу су практично погажена сва људска права Шешеља. Он се у Трибуналу налази већ 9 година (?), први пут се на проблеме са срцем пожалио 2006. године, са лечењем је започето... 2009. године. Међутим, чиме – кардиотоксичним препаратима који могу да изазову аритмију, да ослабе срце и доведу до тешких здравствених последица, све до смрти пацијента. Међутим, затворски лекари не мењају терапију. Током времена аритмија се код В.Шешеља толико појачала, да је повремено праћена тахикардијом и повишеним притиском (тако да су се код њега појавили и нови здравствени проблеми). Шешељу је одбијен захтев за посету медицинске комисије од 3 руска лекара, али му је дозвољен један – пулмолог (мада је Шешељу пре свега био потребан кардиолог), а преостала два лекара је упутио НАТО. Адекватно медицинско испитивање и лечење, на које оптужени има право чак и по прописима Трибунала, до сада није извршено.

Судско веће за процес Младићу је већ одабрано – судије су Кристоф Флиге, Алфонс Ори и Баконе Молото. Последња, измењена верзија оптужнице против Р.Младића има 11 тачака, од којих се две тичу геноцида (у Сребреници и још 8 босанских општина). Преосталих 9 су – преступи против човечности, преступи над лицима несрпске националности, кршење закона и обичаја ратовања у току сукоба у Босни и Херцеговини у периоду 1992 .– 1995. године. Такође, последња верзија оптужнице каже да су се Младић и Караџић налазили на челу „**удруженог злочиначког подухвата**“, чији је циљ био да се босански муслимани и Хрвати уклоне са српских територија. Тако ће преко три процеса над преосталим у животу у Трибуналу најутицајнијим српским политичким лидерима – Караџићем, Младићем и Шешељем - бити коначно потпуно потврђена противправна доктрина о „заједничком злочиначком подухвату“, доктрина потпуно супротна прихваћеним правним нормама, које се односе на искључиво индивидуалну одговорност.

Ни Младић нема шанси за праведно суђење, које захтева Русија, јер се у Трибуналу практикује различит правни приступ за Србе и несрбе. Тако, на пример, ратни злочинац највишег ранга, босански муслиман Насер Орић, под чијим је руковођењем извршен геноцид у околини Сребренице у БиХ Трибунал је оптужио – али не за злочине, учињене Србима, већ Хрватима, и то не за најтеже. А на крају га је и – ослободио. Трибунал, како српска јавност то добро зна, не прави питања за муслиманске лидере, као што су Ејуп Ганић или генерали Армије БиХ Атиф Дудаковић или Јово Дивјак...

И тако, хапшењем Ратка Младића, злочиначки Трибунал „себи продужава живот“. Брамерц је, изјавивши да се ради о „процесуирању веома важних злочина, за шта је потребно време“, избрисао критику о безграничној дужини трајања судских процеса у МТБЈ. Значи, Трибунал не само да неће ускоро престати са радом, већ је он, шта више, тек приступио главној фази свог посла. После изјаве Русије да је неопходно да се генералу Младићу обезбеди праведно суђење, у новонасталој ситуацији је потребно да се обезбеде механизми контроле тог процеса и поштовања права човека (пре свега - на адекватно медицинско испитивање и лечење).

У Србији се захуктава рад на гушењу било каквог испољавања незадовољства. У првих 24 сата од хапшења генерала Младића у Београду је ухапшено неколико десетина људи који су протествовали због хапшења. Али је и овде симптоматично да је неочекивано прекинуто заседање купштине, и то 26. маја, а прекид у раду треба да траје до 7. јуна... Брамерц је указао на велику потребу да се „људи образују, јер многи све до сада Младића сматрају за хероја... а у томе што је он урадио нема ничега херојског, и њему ће се судити за најтеже злочине на европском тлу после Другог светског рата.“ На бази идолошке парадигме, коју су поставили Брамерц и Трибунал све јаче ће се захуктавати замајач глобалистичке антисрпске пропаганде. Последице за Србију и српски народ ће

бити најтеже могуће.

На унутарполитичком пољу хапшење Р.Младића у предизборној трци за Бориса Тадића представља цокера. Сада он може да рачуна да ће Србија добити кандидатуру за ЕУ, а он тиме уништити свог противника, такође оријентисаног ка Бриселу и Вашингтону, иако декларисаног опозиционо - Српску напредну странку Томе Николића. На путу према победи на изборима и ступању Србије у Европску унију уклањају се последње препреке. Међутим, нада на „милост Европе“, без обзира на све уступке које Србија чини, остаје илузија. Тако да нереално у ближој перспективи изгледа не само чланство у ЕУ, већ и фамозни статус кандидата. Европски комесар за проширење Штефан Филе је изјавио да се ситуација принципијелно није изменила. Заменик председника Комитета за европске послове у холандском парламенту Хари ван Бомел сматра да је хапшење Р.Младића мало да би Србија стекла статус кандидата за ЕУ. За то, по његовим речима, „чекамо последњег бегунца – Горана Хаџића. И проблем са Косовом мора да буд решен, као и реформа правосуђа“.

[\[2\]](#)

Међу српским странкама само је Српска радикална странка најодлучније осудила хапшење Р.Младића од стране режима Б.Тадића. Шеф посланичке групе СРС у Парламенту Д. Тодоровић је оценио да је „хапшење Младића један од најтежих тренутака у српској историји“ и да је било „неоходно да се по било коју цену Младић ухапси, да би се тако уништио српски народ“. Директну одговорност за хапшење генерала, по његовим речима, сносе Тадић и Демократска странка, као и свако, ко се на власти у Србији нашао од 2000. године. „Њихово место је на сметлишту историје“. [\[3\]](#)

Хапшење Ратка Младића значи отварање нове фазе у офанзиви која се води против српског народа, против његових најважнијих националних интереса, пре свега у односу на Републику Српску.

Од Србије ће „западни фактор“ да захтева завршетак започетог – само је још остало да се званично призна независност Косова, тако да на геополитичком плану у регији Балкана може да започне нова етапа прекрајања и преуређења простора.

Међутим,

у орбиту интереса Русије на геостратешком и економском погледу улазе мере за стабилизацију и недозвољавање развоја екстремистичких антисрпских тежњи, које би биле у стању да опет доведу до експлозије на Балкану, као и највећа могућа пажња према ономе, што се дешава са Ратком Младићем - правна и медицинска помоћ за њега.

(Фонд стратешке културе)

[1] <http://www.rts.rs/page/stories/sr/story/135/Hronika/898798/Mladi%C4%87+pred+izru%C4%8Denjem.html>

[2] <http://www.nspm.rs/hronika/hari-van-bomel-hapsenje-mladica-nedovoljno-za-status-kandidata.html>

[3] <http://www.srpskaradikalnastranka.org.rs/srbija/1829>